

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 24 maj 2022
(OR. en)

9453/22
ADD 2

ENER 225
CLIMA 234
TRANS 320
IND 195
ENV 499
COMPET 394
CONSOM 133
ECOFIN 502

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	19 maj 2022
till:	Rådets generalsekretariat
Komm. dok. nr:	SWD(2022) 148 final
Ärende:	ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER - SAMMANFATTANDE RAPPORT Följedokument till MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN En EU- strategi för solenergi

För delegationerna bifogas dokument – SWD(2022) 148 final.

Bilaga: SWD(2022) 148 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 18.5.2022
SWD(2022) 148 final

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR
SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER - SAMMANFATTANDE RAPPORT

Följedokument till

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT
REGIONKOMMITTÉN**

En EU-strategi för solenergi

{COM(2022) 221 final}

SAMMANFATTANDE RAPPORT OM ETT OFFENTLIGT SAMRÅD

EN EU-STRATEGI FÖR SOLENERGI

Europeiska kommissionen tillkännagav sin avsikt att anta ett meddelande om fastställande av en strategi för solenergi i EU i kommissionens arbetsprogram 2022. I samband med förberedelserna av detta initiativ genomfördes ett samråd med berörda parter bestående av en nätbaserad inbjudan att lämna synpunkter och ett offentligt samråd. Resultaten offentliggjordes den 18 januari på kommissionens webbplats ”Kom med synpunkter!” och fanns tillgängliga för återkoppling under 12 veckor. Vid sidan av det nätbaserade samrådet anordnade kommissionen även en virtuell konferens på hög nivå för berörda parter om EU-strategin för solenergi samt tre workshoppar på teknisk nivå.

Syftet med samrådet var att samla in synpunkter från medlemsstaterna, berörda parter och privatpersoner om strategins föreslagna tillämpningsområde och innehåll samt om ytterligare inslag som strategin bör omfatta. Samrådet riktade sig främst till offentliga myndigheter, solenergiföretag som produkttillverkare, projektutvecklare eller företag som arbetar med installation av solenergianläggningar, däribland aggregatorer eller leverantörer av digitala lösningar, inbegripet små och medelstora företag, energigemenskaper och konsumentorganisationer, icke-statliga organisationer samt forsknings- och innovationsorganisationer och enskilda som producerar eller förbrukar solenergi eller är intresserade av ämnet.

Detta dokument ska endast ses som en sammanfattning av de bidrag som lämnades av de berörda parterna under samrådsprocessen. Det ska inte under några omständigheter betraktas som kommissionens eller någon av dess avdelningars officiella ståndpunkt, och det är därmed inte bindande för kommissionen. Svaren på samrådet ska inte betraktas som ett representativt urval av EU-medborgarnas åsikter.

Deltagande berörda parter

Synpunkter från de berörda parterna togs emot via svar på det offentliga samrådet och inbjudan att lämna synpunkter samt genom deltagande i de evenemang som anordnades. I samrådet deltog ett stort antal solenergiföretag på alla nivåer (från mikroföretag till stora företag) och från olika tekniska sektorer inom solenergi (koncentrerad solenergi, solcellssystem, termisk solenergi etc.), såväl som förnybara samhällen och medborgare som sysslar med och/eller är intresserade av solenergi. Ett flertal konsumentorganisationer, icke-statliga organisationer samt forsknings- och innovationsorganisationer lämnade synpunkter eller feedback. De offentliga myndigheternas deltagande var begränsat, både på nationell och lokal nivå.

Verktyg och metoder

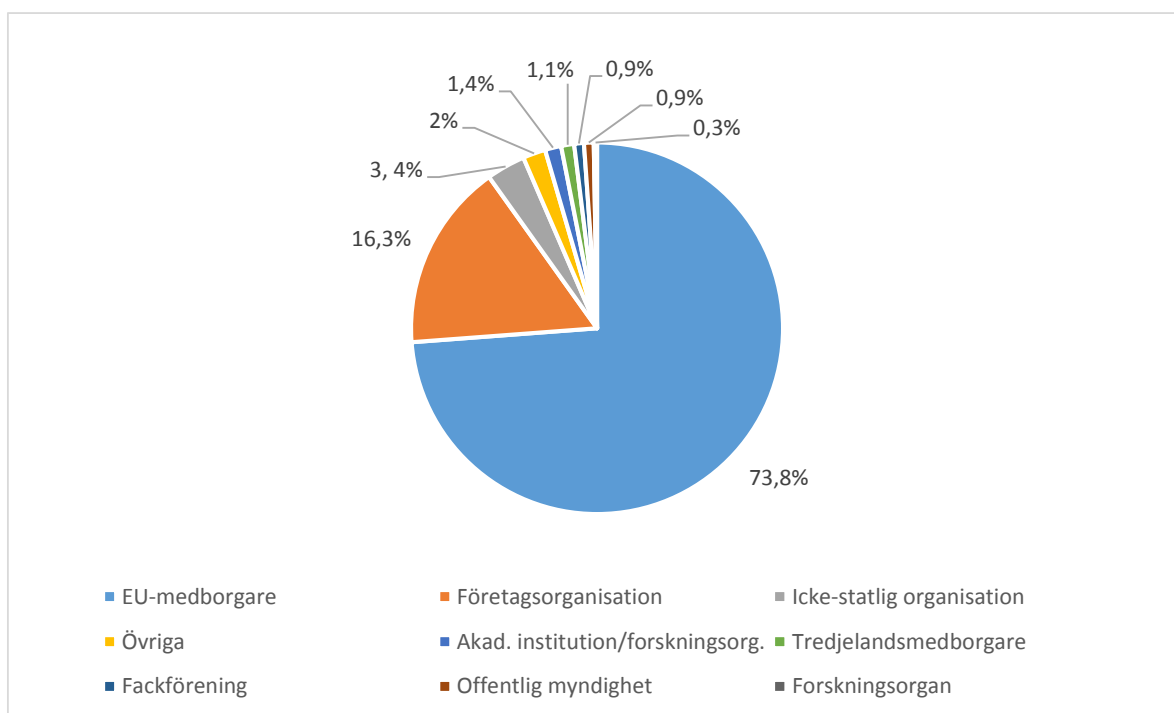
En kvantitativ och kvalitativ analys gjordes av svaren på det offentliga samrådet och uppmaningen att lämna synpunkter, inbegripet de bifogade ståndpunktsdokumenten. Svaren på flervalsfrågorna i det offentliga samrådet bearbetades med hjälp av verktygen för kvantitativ dataanalys i EU Survey. De kvalitativa svaren (fritextsvaren och de bifogade

ståndpunktsdokumenten) samlades in och bedömdes separat från de kvantitativa uppgifterna. Svaren på inbjudan att lämna synpunkter klassificerades efter framförda argument och kvantifierades.

Inbjudan att lämna synpunkter

I inbjudan att lämna synpunkter deltog 447 personer eller enheter. Senare visade det sig att 92 av svaren var upprepningar och att 44 inte gällde det aktuella ämnet. Det verkliga antalet användbara bidrag var därför 311.

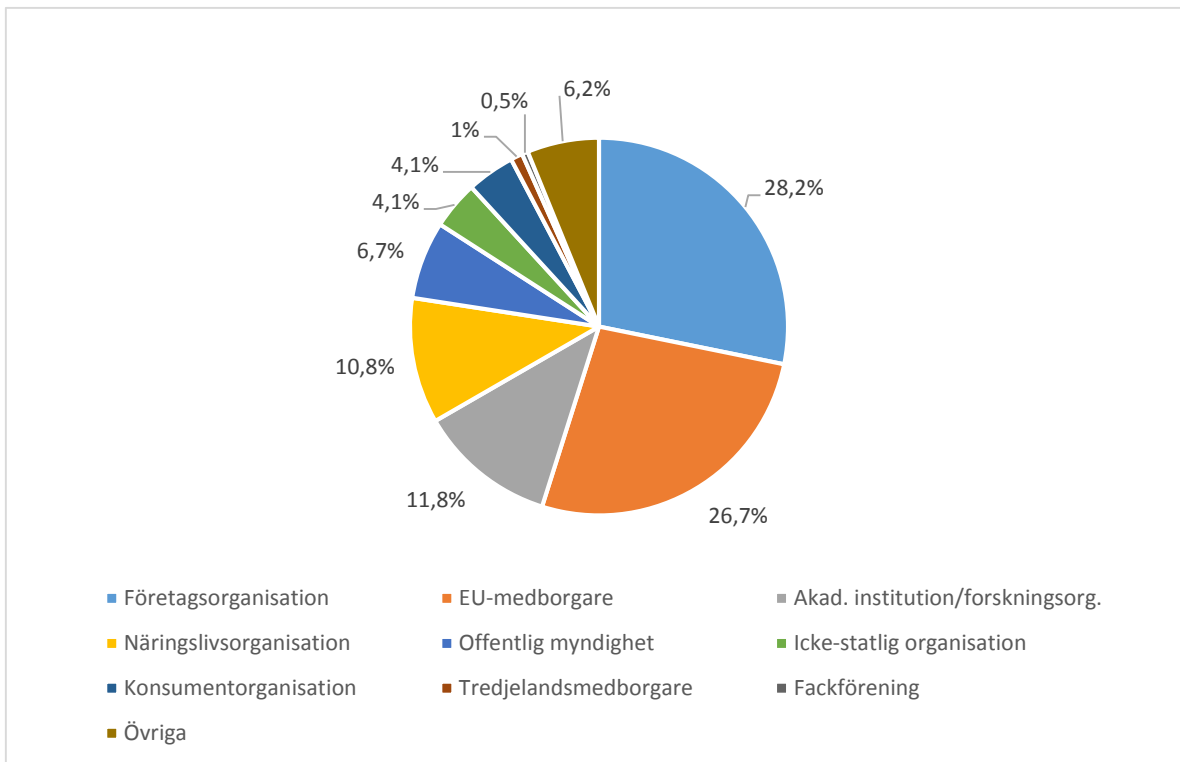
Huvuddelen av synpunkterna kom från medborgare (266, inbegripet 4 från tredjelandsmedborgare). Därefter följde företagsorganisationer (58), icke-statliga organisationer (12), akademiska institutioner eller forskningsorganisationer (5), forskningsorgan (1), fackföreningar (3), offentliga myndigheter (3) och övriga (7).

Frågeformuläret till det offentliga samrådet

Frågeformuläret till det offentliga samrådet fylldes i av 190 deltagare, varav de flesta var företagsorganisationer (55) och EU-medborgare (52). De återstående representerade akademiska institutioner eller forskningsorganisationer (23), näringslivsorganisationer (21), offentliga myndigheter (13), icke-statliga organisationer (8), konsumentorganisationer (3), tredjelandsmedborgare (2), fackföreningar (1) och övriga (12). Dessutom uppgav 12 av uppgiftslämnarna att de representerade en energigemenskap, medan 49 företrädde en eller flera ägare av distribuerad, småskalig produktion av solenergi.

När det gäller deltagarnas ursprungsländer uppgav 44 att de kom från Spanien, 38 från Tyskland, 18 från Frankrike, 14 från Belgien och Italien, 8 från Nederländerna, 7 från Sverige, 5 från Österrike, Portugal och Polen, 4 från Grekland, 2 från Tjeckien, Danmark, Estland, Irland, Ungern och Malta samt 1 från Bulgarien, Finland, Litauen, Rumänien och Slovenien. Av deltagarna från länder utanför EU kom 3 från Norge, 2 från Schweiz och Turkiet samt 1 från Brasilien, Kina, Israel och Förenade kungariket.

När de tillfrågades om vilka teknikslag de arbetade med (uppgiftslämnarna kunde välja fler än ett alternativ) var det vanligaste svaret solcellsenergi, antingen distribuerad (87) eller allmännyttig (78), följt av termisk solenergi, antingen för hushållsbruk (40), för användning inom industri eller jordbruk (39) eller för fjärrvärme (29), medan koncentrerad solenergi (CSP) valdes av 59 deltagare.

Resultat av det offentliga samrådet

Inbjudan att lämna synpunkter

En överväldigande majoritet av uppgiftslämnarna, 290 av 311, var positiva till att påskynda utbyggnaden av solenergi, medan 21 var emot. De flesta av dem rekommenderade en omfattande utbyggnad av solenergi i byggnader, förenklad lagstiftning och större ekonomiskt stöd. Vissa uttryckte farhågor kring konkurrensen med jordbruket om markanvändningen, när det gällde miljöhänsyn och säkerheten i försörjningskedjan.

Den administrativa bördan (77) lyftes fram av deltagarna som den största flaskhalsen för utvecklingen av solenergiprojekt, vilket visar på behovet av kortare och enklare administrativa förfaranden. Några av deltagarna framhöll även behovet av mer stöd (60) i form av finansiering, lån eller skattelättnader.

Vissa av deltagarna hävdade att byggnader borde producera förnybar energi och vara mer energieffektiva, vilket i sin tur skulle minska hushållens energikostnader. För att uppnå detta föreslog de att påskynda integreringen av solenergi på tak, balkonger, fasader, ytterväggar eller andra delar av nya byggprojekt, liksom vid renovering av offentliga eller privata byggnader (85). Andra kopplade samman utvecklingen av solenergi i byggnader med integreringen av e-mobilitet och förordade en snabbare utbyggnad av parkeringsmöjligheter och laddningsstationer för elfordon, däribland längs motorvägar. Andra deltagare lyfte fram energigemenskaper och egenanvändning som verktyg för att främja en decentraliserad produktion av solenergi (28) och för att informera allmänheten om fördelarna och lönsamheten

med solenergi (9).

Flera av uppgiftslämnarna ansåg att lagringssystem var den bästa lösningen för att skapa större flexibilitet i förvaltningen av förnybar energiproduktion och för att tillhandahålla energi nattetid (40). Några av deltagarna framhöll behovet av att främja andra typer av solteknik som koncentrerad solenergi (10) och termisk solenergi (15), och inte bara solcellspaneler. En av de viktigaste utmaningarna som identifierades var utvecklingen av en arbetsstyrka med nödvändiga kunskaper och färdigheter (7).

När det gäller miljöaspekterna krävde flera deltagare utökade hållbarhetsstandarder och forskning inom resurseffektiv produktion och återvinning (30). Som svar på frågan om dubbla användningsområden förespråkades solceller i lantbruket, s.k. agrivoltaiska system, av många uppgiftslämnare (34). Ett fåtal av uppgiftslämnarna framhöll EU-tillverkning av solpaneler ("Made in Europe") (18) som ett sätt att säkerställa att de solcellsprodukter som installeras i EU följer höga miljöstandarder, inte tillverkas med hjälp av tvångsarbete och förstärker resiliensen i försörjningskedjan.

Offentligt samråd – frågeformulär

Frågeformuläret till det offentliga samrådet innehöll sammanlagt 26 frågor. De flesta av dem var flervalsfrågor, medan några var öppna frågor. Frågorna var indelade i tre huvudområden: 1) påskynda utvecklingen av solenergiprojekt, 2) underlätta systemintegrationen av solenergiproduktion, och 3) förbättra hållbarheten, resiliensen, konkurrenskraften, innovationen och öppenheten längs värdekedjan för solenergi. Det är värt att notera att de flesta av de 190 uppgiftslämnarna inte svarade på alla frågorna.

I det första avsnittet av frågeformuläret identifierades tillståndsförfarandena som det största hindret mot solcellsprojekt av flest deltagare (45), följt av problem med nätanslutningen (43) och regelverket (42). Omvänt framfördes en brist på acceptans bland allmänheten som det minsta hindret av det största antalet deltagare (32). När det gäller projekt för koncentrerad solenergi identifierades regelverket som det största hindret av flest deltagare (51).

På frågan om vilka faktorer som har negativ inverkan på affärsnyttan med nya allmännyttiga solcellsprojekt svarade flest deltagare (44) att osäkerheten kring det framtida regelverket var det största hindret, följt av osäkerheten angående framtida stödprogram (40) och bristen på incitament för konsumentbaserad lagring "bakom mätaren" i kombination med solenergiprojekt (38). På samma fråga angående storskaliga projekt för koncentrerad solenergi framhölls auktionsbaserade system som inte säkerställer rättvisa konkurrensförhållanden av flest deltagare (49), följt av osäkerheten kring det framtida regelverket (46).

Deltagarna ombads även att bedöma betydelsen av de faktorer som hindrar utbyggnaden av små solenergiinstallationer i enfamiljshus. Det största antalet deltagare (41) pekade på avsaknaden av (eller den låga ersättningen för) försäljning av producerad överskottselektricitet. När det gäller installationer i flerfamiljshus valde det största antalet deltagare (41) regelverket och ramen för offentligt stöd som den viktigaste negativa faktorn, följt av den rättsliga ramen för beslutsfattande i samägda fastigheter med gemensamt ägda tak och fasader (38). Omkring 40 uppgiftslämnare gav ofullständiga svar på dessa två frågor. De flesta av uppgiftslämnarna var eniga om att avsaknaden av system för nätmätning/nätfakturering skulle ge en brist på incitament för små installationer, och det största antalet deltagare (32 av omkring 100 som svarade på denna fråga) pekade på de gällande nätavgifterna som den viktigaste negativa faktorn.

På frågan om vilka faktorer som hindrar energigemenskaper att fullt ut delta i produktionen, utbytet och försäljningen av solenergi gav många av deltagarna (omkring 90) inte något

fullständigt svar. Bland de som svarade ansåg de flesta (40) att de komplicerade och tidskrävande anbudsförfarandena för subventioner var den viktigaste faktorn, tillsammans med tillståndsförfarandena för att inrätta energigemenskaper (också 40).

Deltagarna ombads även att bedöma vilka faktorer som hindrar solenergiinstallationer i industriområden och industrilokaler. De flesta av deltagarna (37), med beaktande av att omkring 70 inte svarade på denna fråga, anförde regelverkets och stödramarnas inverkan på affärsnyttan, följt av bristen på långsiktig synlighet som behövs för att fatta stora investeringsbeslut, bristen på incitament att använda förnybar energi samt problem med nätanslutningen (33 vardera). Å andra sidan sågs den låga potentialen för elektrifiering av verksamheten inte som något hinder, eftersom det största antalet deltagare (54) bedömde den som den minst viktiga negativa faktorn.

När det gäller installation av termisk solenergi pekade de flesta av uppgiftslämnarna (32), med hänsyn till att omkring 100 inte lämnade något fullständigt svar, på regelverket och ramarna för offentligt stöd, följt av de som lyfte fram de ogynnsamma villkoren för uppkoppling av förnybara källor till uppvärmningssystemet (30).

För att uppmuntra de offentliga myndigheterna att installera solenergi i byggnader eller på mark som de äger eller hyr angav flest deltagare (83) fastställandet av mål för förnybara installationer i offentliga byggnader som det lämpligaste instrumentet, följt av de som förespråkade rättsliga mandat (69). Omkring 60 deltagare lämnade ofullständiga svar på denna fråga.

Primärproducenter inom jordbruket, både jordbrukare och jordbruksorganisationer, ombads att uppge om de hade investerat eller planerade att investera i solenergi på sina gårdar. Av 22 uppgiftslämnare gav 10 ett positivt svar, och de flesta av dem (6) uppgav att de ingick i ett system för nätmätning/nätfakturering. Majoriteten av de som inte hade investerat och/eller inte planerade att investera (sammanlagt 12) uppgav bristen på finansiering som det viktigaste skälet till sitt beslut (6).

När det gäller förändringar i regelverket som skulle gynna en mer stödjande ram för ytterligare distribuerad solcellskapacitet på andra platser än byggnader utvecklade omkring 60 deltagare sina idéer. Svaren var ganska varierande, men vissa ämnen var gemensamma för några av deltagarna, däribland behovet av att främja agrivoltaiska system genom utveckling av en specifik ram, ökat finansiellt stöd (stödprogram, skattelättnader etc.) eller kortare och enklare tillståndsförfaranden.

En stor majoritet av uppgiftslämnarna (145) ansåg att kompatibilitets-/interoperabilitetsproblem mellan komponenterna i installationer av solceller eller system för produktion och lagring av solenergi begränsar kundens val av utrustning till en viss leverantör, tillverkare eller produktlinje. Av 78 uppgiftslämnare uppgav 45 att inkompatibla protokoll/standarder för kommunikation var orsaken till problemet.

När det gäller åtgärder för att förenkla systemintegration av solenergiproduktion lämnade omkring 60 av deltagarna inte något fullständigt svar. Huvuddelen (101) ansåg att små solenergiproducenter borde tillåtas att sälja både på grossist- och detaljistmarknader.

De flesta av deltagarna uppgav att de inte tillhandahöll flexibilitetstjänster till den ansvarige för det lokala elsystemet (74 av de 122 som svarade). När det gäller hinder för tillhandahållande av flexibilitetstjänster (t.ex. genom efterfrågeflexibilitet) till den ansvarige för det lokala elsystemet angav de flesta av uppgiftslämnarna (51) frånvaron av lokala marknader eller möjligheter till handel mellan aktörer som det största hindret, följt av de stora allmännyttiga företagens dominans på marknaden (38).

Majoriteten av uppgiftslämnarna (102 av totalt 117 svar) höll med om att småskaliga solenergiproducenter borde tillåtas att sälja både på grossist- och detaljistmarknader. De flesta av deltagarna (51) pekade på avsaknaden av lokala marknader, möjligheter till handel mellan aktörer etc. som de största hindren mot sådant marknadsdeltagande. Hindren poängsattes emellertid inte av omkring 100 av deltagarna.

Det fanns fler uppgiftslämnare som inte hade installerat ett batteri för sina hushålls- eller företagsbehov än uppgiftslämnare som hade gjort det (79 jämfört med 51). Den viktigaste orsaken till installationen var att kunna anpassa förbrukningen till produktionen av solenergi (37) och minska beroendet av elnätet (36). Av de som inte hade installerat ett batteri ansåg de flesta att kostnaderna översteg mervärdet (39). När det gäller nätkommunikation mellan solcellssystem för distribuerad solenergi ansåg de flesta av de som svarade att det behövdes ett gemensamt dataformat (87 av 106 svar), och beträffande framtagningen av data tyckte de flesta att den borde ske nära elmarknadernas tidsintervall eller närmare realtid (78 av 99 svar).

Med hänvisning till frågorna om värdekedjan ansåg de flesta av uppgiftslämnarna (mellan 121 och 150) att det skulle vara relevant att införa åtgärder med krav på ökad öppenhet och kvantitativa krav (på koldioxidavtryck, miljömässig hållbarhet och anställningsvillkor) för de produkter/system för solenergi som säljs i EU. En stor majoritet av uppgiftslämnarna (151) ansåg att EU:s beroende av importerade produkter/material i solenergisektorn medför sårbarheter eller risker för en snabb utbyggnad av solenergi. Många deltagare (142) såg det som troligt att problem i försörjningskedjan skulle ha en avsevärd inverkan på tillgången till kostnadseffektiva solenergilösningar på EU-marknaden på medellång till lång sikt.

När deltagarna ombads att välja vilka faktorer som begränsar EU:s kapacitet att generera immateriella rättigheter och innovation i värdekedjan för solenergi var en begränsad storskalig tillverkning i EU det vanligaste svaret (99). När det gäller vilka sektorer i leveranskedjan för solceller som har störst potential att öka EU-industrins konkurrenskraft pekade uppgiftslämnarna främst på ny teknik, t.ex. heteroövergångar, perovskitmaterial eller tandemceller (66), men även produktion av moduler (56) och celler (55) samt tillverkning av utrustning (54). På frågan om vilka åtgärder som skulle bidra till hållbarheten, konkurrenskraften och resiliensen i EU:s värdekedja för solenergi valde de flesta av uppgiftslämnarna (76) tillgången till gynnsamma finansieringsvillkor som den åtgärd som har störst potential, följt av inledandet av en process för viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse i solenergisektorn (69) och stöd till utvecklingen av storskaliga produktionsanläggningar, däribland genom ett påskyndat tillståndsförfarande (64).

Ståndpunktsdokument

Kommissionen tog emot 35 dokument med sammanfattningar eller ståndpunkter om solenergi från en rad olika organisationer, däribland offentliga förvaltningar, företag, ansvariga för distributions- och överföringssystem, organisationer inom den privata sektorn, medborgarorganisationer, etc. De synpunkter som lämnades genom denna kanal var i stor utsträckning upprepningar av svaren på frågeformuläret. I detta avsnitt sammanfattas därför de krav som framfördes i dessa dokument och som inte framgår av ovanstående sammanfattning.

En aspekt där denna kanal gav nya perspektiv var de sociala konsekvenserna av utbyggnaden av solenergi, däribland bekämpningen av energifattigdom, stödet till kollektiv egenanvändning, hanteringen av svårigheter som hyresgästerna ställs inför när de vill använda förnybar energi etc. De berörda aktörerna föreslog stödprogram med inriktning på låginkomsthushåll som inte har råd med den investering som krävs för installation av solenergi eller inrättande av de mekanismer som ger incitament för både hyresvärdar och hyresgäster. För att underlätta installationen av solenergi i flerfamiljshus föreslog de att reglerna för beslutsfattande i dessa

byggnader skulle revideras, så att beslut kan fattas på ett snabbare och enklare sätt, till exempel genom enkel majoritet. För att främja egenanvändning föreslog de berörda parterna att egenanvändarna ska kunna byta leverantör för att öka ersättningen för den elektricitet de matar in i nätet genom bättre konkurrens. Vissa framhöll även att denna ersättning borde vara minst lika hög som priset på elmarknaden. Möjligheten för små installationer att delta på elmarknaderna fullt ut ansågs också vara en förutsättning för att främja en decentraliserad utbyggnad. Andra berörda parter påpekade att en utbyggnad på hustak i vissa fall hindras av lokala föreskrifter om byggnadernas utseende, och efterfrågade ett förenklat och förkortat tillståndsförfarande för sådana installationer. Avskaffande av vissa skatter vid egenanvändning och delning av elektricitet föreslogs också, liksom en revidering av nätavgifterna för att uppmuntra en decentraliserad utbyggnad av solenergi. Behovet av att fullt ut genomföra den befintliga EU-lagstiftningen om gemenskaper för förnybar energi betonades också.

Samtidigt föreslog många berörda parter olika lösningar för att gynna utbyggnaden av storskaliga installationer, däribland mekanismer på nationell nivå för att identifiera lämpliga områden eller flexibilitet i genomförandet av miljölagstiftningen genom befintliga undantag med hänsyn till allmänintresset. Ett stort antal berörda parter föreslog även att hinder för dubbel användning av utrymmen eller ytor skulle undanröjas på ett samordnat sätt genom föreskrifter för de olika sektorerna, dvs. energi å ena sidan och byggverksamhet, jordbruk, infrastruktur etc. å den andra.

Vissa nationella myndigheter och allmännyttiga företag underströk även att Europeiska unionen borde respektera medlemsstaternas rätt att fatta beslut om sin egen energipolitik och avstå från att föreslå ytterligare lagstiftning i denna sektor. Samtidigt underströk de lokala förvaltningarna att EU:s yttersta randområden är beroende av isolerade energisystem och att deras energisuveränitet skyddas genom artikel 349 i EUF-fördraget. Detta innebär att både installationer och lagringslösningar för förnybar energi måste utvecklas. De befintliga hindren för utveckling av lagring betonades också av andra intressenter.

Vissa industrisektorer använde denna kanal för att framföra sina krav. Solvärme ansågs vara i behov av ytterligare stöd, bland annat för en mer övergripande minskning av koldioxidutsläppen i vissa industriprocesser där potentialen är stor men framstegen små. Sektorn för koncentrerad solenergi var särskilt aktiv och efterfrågade särskilt stöd till förnybara källor som ökar nätets stabilitet, däribland termisk solkraft.

Slutligen framförde sektorn för tillverkning av solenergiutrustning en rad olika krav. Dessa omfattade ett erkännande av branschen som en strategisk sektor för EU, tillgång till finansiering (däribland genom ett viktigt projekt av gemensamt europeiskt intresse), fastställande av mål på EU-nivå för tillverkningskapaciteten samt avskaffande av befintliga antidumpningstullar på vissa komponenter som behövs vid tillverkning av solceller.

Informationsevenemang

Vid sidan av de ovannämnda insatserna anordnade kommissionen även en virtuell konferens på hög nivå om EU:s strategi för solenergi. Konferensen ägde rum den 29 mars och samlade omkring 250 deltagare. Bland talarna märktes högnivårepresentanter från EU:s institutioner och aktörer inom EU:s sektor för solenergi och termisk energi, industriföreträdare, medborgarorganisationer, tillsynsmyndigheter, analytiker, forskare och företrädare för civilsamhället. Under konferensen konstaterades ett enhälligt stöd för att påskynda och underlätta utbyggnaden av solenergiinstallationer och samtidigt upprätthålla miljöstandarder och sociala standarder på en hög nivå. Vikten av dubbel användning av utrymme underströks av de flesta av deltagarna. En förstärkning av Europas försörjningskedja lyftes också fram, även om samsyn saknades angående vilken EU-nivå åtgärderna borde antas på för att gynna den. En decentraliserad, medborgarledd utbyggnad diskuterades som en viktig framtida

komponent, till exempel med energigemenskaper som grund.

Kommissionen deltog även i tre tekniska workshoppar om specifika ämnen med forskare och berörda parter inom branschen.

- I den första workshoppen, om byggnadsintegrerade solceller (BIPV), underströk de berörda parterna att produkterna måste gå igenom ett dubbelt certifieringsförfarande, både som byggprodukter och elektriska produkter, och att det inte fanns några enhetliga förfaranden för produktcertifiering i EU.
- I den andra workshoppen, om möjligheter och hinder inom branschen för tillverkning av solceller, påpekade de berörda parterna att avsaknaden av tillverkning ger ett mindre konkurrenskraftigt innovationsklimat, även om innovation fortfarande är en viktig fördel för EU. De berörda aktörerna ansåg att konkurrensen från importerade produkter var resultatet av orättvisa konkurrensvillkor på internationell nivå och att det behövs tillgång till finansiering för att öka tillverkningen.
- I den tredje workshoppen, med företrädare för sektorn för koncentrerad solkraft (både sektorerna för energi och värme), framförde de berörda parterna åsikten att koncentrerad solenergi inte borde konkurrera med solceller på grundval av kostnaderna, eftersom den tillför ytterligare systemvärde i form av värmelagring och leverans av elektricitet under natten. Således efterfrågade de en utformning av auktionerna som tar hänsyn till fördelarna med överföringsbar förnybar energi.

Slutsatser

Resultaten av det öppna offentliga samrådet följer i stort sett de huvudsakliga avsikterna med initiativet. De visade ett överväldigande stöd för att påskynda utbyggnaden av solenergi i EU och att ge EU:s solenergiindustri en större roll i denna process.

Det bör understrykas att vissa av de krav som förmedlades under samrådsprocessen kommer att behandlas genom andra pågående eller planerade initiativ av kommissionen. Detta gäller särskilt det parallella initiativet för snabbare tillståndsförfaranden avseende projekt för förnybar energi, eftersom detta identifierades som det största hindret för en påskyndad utbyggnad. Andra frågor kan kopplas till det fullständiga genomförandet av befintlig EU-lagstiftning och de förslag som lades fram under 2021 genom 55 %-paketet, däribland den föreslagna omarbetningen av direktivet om förnybar energi.

En central del av detta initiativ är att alla former av utbyggnad behövs för att uppnå EU:s mål för förnybar energi, något som klart och tydligt bekräftas av samrådsprocessens resultat. Den storskaliga utbyggnad som är nödvändig måste vara kompatibel med andra markanvändningsområden och uppfylla stränga miljöstandarder. Innovativa former av utbyggnad, i kombination med infrastruktur för jordbruk eller transport, måste också främjas. För att stödja en decentraliserad utbyggnad ledd av medborgare och gemenskaper måste slutligen ett antal initiativ inledas och ett antal onödiga hinder undanröjas.

Till sist bekräftade samrådet att det finns ett mycket starkt stöd bland de berörda parterna för att ge EU:s solenergiindustri en större roll, antingen på grund av de ekonomiska fördelar som en sådan roll skulle medföra eller en önskan om att minska det nuvarande importberoendet. Det finns en mängd olika instrument som EU kan använda för att underlätta denna process. Samrådet visade även att det finns en stark efterfrågan på solenergiprodukter som följer höga hållbarhetsstandarder.

